

נתניהו טוב לחמאס

סיסמת בחירות מימים עברו הכריז זה ש"נתניהו טוב ליהודים". השאלה אם אכן כך הרבר שנויה במחלוקת. לעומת זאת לא ניתן לחלוק על כך שנתניהו טוב, אפילו טוב מאוד, לחמאס.

הממשלה הקודמת בראשות נתניהו העניקה לחמאס עסקה חלומית למען החזרתו של גלעד שליט, שבמסגרתה זכה חמאס בשחרור של יותר מ-1,000 מחבלים, לרבות מחבלים אורחי ישראל, ששום ממשלה בעבר לא הסכימה לשחררם. ממשלת אולמרט סירבה לה' תום על עסקה הרבה פחות קיצונית, אבל כאמור נתניהו טוב לחמאס. יחיא סינוואה, שנדרש בישראל לחמישה מא' סרי עולם, שוחרר בעסקת שליט והפך מנהיג חמאס בעזה, חב לנתניהו לא מעט, והוא בוודאי זוכר אותו לטובה.

בין חמאס לישראל מתנהל מאבק שבו חמאס קובע את מועד ההתפרצויות האלימות ועוסק בפיתוח כלי נשק התקפיים חדשים, בעוד ישראל עוסקת בפיתוח אמצעי הגנה. לירי הרקטות והפצמ"רים נמצאה תשובה חלקית ברמות כיפת ברזל, וכך גם כנראה לגבי המנהרות. אולם לא רק שהתשובות חלקיות ויקרות, אלא גם קיים פער זמנים בין פיתוחן לבין התקופה שבה נמצא הכלי ההתק' פי של חמאס בשימוש.

כיום חשופה ישראל לעיפיוני ולכלוני תבערה. בעתיד תימצא בוודאי תשובה גם לנשק זה. עד אז ימשיכו השרות לעלות באש. בינתיים מפתח חמאס כלי נשק התקפיים חד' שים, דוגמת רחפנים. ובתקופת הביניים, עד שתימצא להם תשובה, נישאר חשופים להם, בשעה שממשלת ישראל מו' רתעת מפני שימוש באמצעים התקפיים משמעותיים נגד חמאס וכלימתם.

עשר השנים שבהן עומד נתניהו בראשות הממשלה לא היו טובות לתושבי עוטף עזה וגם לא לתושבי עזה, אך היו טובות מאוד לשלטון חמאס ברצועה. כעת מתב' רר שאנו עומדים בפני הסדרה עם חמאס, המוכר בעולם כארגון טרור. ישראל תהיה המדינה הראשונה בעולם שמעניקה לג'טימציה לשלטון של תנועת כוו על שטח המהווה מעין מדינה. מה שברור הוא שהסדר עם חמאס יאפשר לו לחזק את כוחו הצבאי ויקל עליו לפתח נשק חדש שאותו ישלוף במועד הנוח לו, אולי בתיאום עם חזית שתיפתח בצפון.

מה בדיוק עומד מאחורי ההסדרה? האם רק תקווה לש' קט עד הבחירות הקרבות, או שמא יותר מזה? חמאס יחתור בוודאי להשתלט גם על אזורי יהודה ושומרון. אבל אולי יש מי שחושב שבתחרות בין ישראל לחמאס על אזורים אלה, שתתנהל לאחר ההסדרה, תהיה ידה של ישראל על העליונה. אבו־מאזן וארגון הפת"ח יירמסו, והדבר יקל על המהלך המסוכן של סיפוח הגדה, כולה או חלקה, לישראל. במשולש היחסים ישראל, אבו־מאזן ופת"ח וחמאס, בחרה ישראל להעדיף את חמאס ולהקריב את יו"ר הר' שות הפלסטינית. אבו־מאזן רחוק מלהיות טלית שכולה תכלת. הוא רחה את ההסכם הנרדי שהוצע לו על ידי אולמרט, ומנהל מאבק עיקש נגד ישראל במישור המ' שפטי והבינלאומי תוך ניסיון לערב את בית הדין הפלילי הבינלאומי נגדנו. ובכל זאת, בבחירה בין הש' ניים, האם לא היה עדיף לנצל את המצב הנוכחי להסדר דווקא עם אבו־מאזן על בסיס קווים אלה: הקלות וויתור' רים לפלסטינים בגדה, ויתור מצד אבו־מאזן על המלחמה המשפטית נגד ישראל, הסכמה משותפת להפלת שלטון חמאס ברצועה ופירוזה בתמיכה בינלאומית, והתחייבות של אבו־מאזן להפסקת המדיניות הרדי־פרצופית שהוא מנהל - חתירה להפלת חמאס מצד אחד תוך מתיחת בי' קורת ופנייה לארגונים בינלאומיים בשל צעדים צבאיים של ישראל נגד חמאס מצד שני?

ולבסוף, היעדר תמיכה פוליטית ממשית בתושבי עוטף עזה והיעדר דיון ציבורי אמיתי במתרחש ובחלופות האפ' שריות מסמנים לא רק את כישלון הממשלה, אלא גם את פשיטת הרגל של האופוזיציה. ■

© כל הזכויות שמורות לידיעות אחרונות בע"מ
אין להעתיק, להפיץ, לשכפל, לצלם, לתרגם, לאחסן במאגרי מידע, לשדר ברד' כלשהי (בכתב, בדפוס או במדיה אחרת) - ובכל אמצעי אלקטרוני, אופטי, מכני או אחר - חלק כלשהו של העיון (לרבות טקסט, איורים, צילומים, תמונות, מפות, גרפיקה) חן בגרסה מקוטעולית וחו' בדפים מוצגים, לרבות באמצעות הקלטה והקלדה, ללא אישור מפורש בכתב מהמוציאה לאור ידיעות אחרונות בע"מ